

י"ט:

שנים אוהזין פרק ראשון בבא מציעא

עין משפט
גז מוצה

מסורת הש"ס

6) ס"ד וליחול וליפוק מיניה
דבאי וק הוא בריא"ש.
רש"י (ב) ובי קגג.

הנהרות הב"ח
(6) רש"י ד"ה הא
בבא ובי בערביה כדרך
שמתנין:

הא בבריא דכמא כתבה להאי ולא יהיבא ליה. היינו דלא
כאזני לדלידיה אמאי לא נהדר כיון שהוה רוצה
לעדין נחמומיו זכין לו היכא דמטא שטרף ליה ואזי יתקן
כדכר זכר דכסמון: והאי אידו ואידו דדייתקאות קתני. וה"מ
ולפרוך נמי והא מתנות קתני ואור"מ
דמיירי ממני שפירש שנתן לו גוף
ופירי מהיום אם לא יחזור עד לאחר
מותה דמני הדרי ביה ורש"י דחק לפרש
דגבי מתנות אפי' אם אמר מני אין
נותנין וה"מ דמתנימין שאני אומר
כמוכין היו וגמלן עליהם שלא ליתנין
ויהיב לאניש אחרינא. ועמה רוצה
לחזור זו מן השני וליתנה לראשון
לפיכך אפילו אם אמר מני אין
נותנין אכל דיימיקי אם אמר מני
נותנין דלפילי נמלך ונמן לאחר יכול
לחזור וקשה לפירושו דל"כ פירוש
דנמלך דמתני' יהיה נשמי עניינים ותו
לעיל גבי גט דיימיקי הא אמר מני
נותנין אפילו לזמן מרובה לפרש"י
ו"ל מני"ל לפירושו הכי דלמא ה"מ
משום דנמלך איכא למיחש שמה לא
יתן נגטי עדין ולכן אפילו אם אמר
מני אין נותנין אלא לשון ונמלך
משמע שמה אינו רוצה כדפרישית
לעיל (י"ט. ד"ה הא): ובתרא אבוה
כתבה איהו לאניש אחרינא. ממה
אמאי לא אמרינן נמי שמתנה האב
תחלה במתנת שכיב מרע ואח"כ האב
עלמו כסנה להאי ולא יהיבא ליה ומת
האב ונתקיימה המתנה לראשון והנן
רוצה ששהיה לשני: מצאנו שוב
ב' וליחוש דכמא כתב ליה בנים
ב'. וה"מ לפרוך על מתני' דגט
שפטו (ג"כ דף קסו.) דכותבין שוכר
לאשה וכ"מ לא מיישקין אלא היכא
שנפל ואמרת הא פריך לעיל (י"ג.) גבי
כותבין שטר ליהוה אש"ג דליכא
רעומת ו"ל דמאי לחמוי בשטרי
הקנאה אכל הכא אי בשטרי הקנאה
מייירי כי אין האשה מודה נמי יחזיק
לבעל דאין אשה מודה משמע אפילו
אינה אומרת שהוא מוסיף אלא אומרת
שכתבה ליתן ולא נתנה ואומרת עמה
אל תתנו לפי שנמלסה דומיא דמלא
שוכרין דמתנימין דלא יחזיר שאני
אומר כמוכין היו ונמלך מ':
ש"מ

הא בבריא דכמא כתבה להאי ולא יהיבא ליה. היינו דלא
כאזני לדלידיה אמאי לא נהדר כיון שהוה רוצה
לעדין נחמומיו זכין לו היכא דמטא שטרף ליה ואזי יתקן
כדכר זכר דכסמון: והאי אידו ואידו דדייתקאות קתני. וה"מ
ולפרוך נמי והא מתנות קתני ואור"מ
דמיירי ממני שפירש שנתן לו גוף
ופירי מהיום אם לא יחזור עד לאחר
מותה דמני הדרי ביה ורש"י דחק לפרש
דגבי מתנות אפי' אם אמר מני אין
נותנין וה"מ דמתנימין שאני אומר
כמוכין היו וגמלן עליהם שלא ליתנין
ויהיב לאניש אחרינא. ועמה רוצה
לחזור זו מן השני וליתנה לראשון
לפיכך אפילו אם אמר מני אין
נותנין אכל דיימיקי אם אמר מני
נותנין דלפילי נמלך ונמן לאחר יכול
לחזור וקשה לפירושו דל"כ פירוש
דנמלך דמתני' יהיה נשמי עניינים ותו
לעיל גבי גט דיימיקי הא אמר מני
נותנין אפילו לזמן מרובה לפרש"י
ו"ל מני"ל לפירושו הכי דלמא ה"מ
משום דנמלך איכא למיחש שמה לא
יתן נגטי עדין ולכן אפילו אם אמר
מני אין נותנין אלא לשון ונמלך
משמע שמה אינו רוצה כדפרישית
לעיל (י"ט. ד"ה הא): ובתרא אבוה
כתבה איהו לאניש אחרינא. ממה
אמאי לא אמרינן נמי שמתנה האב
תחלה במתנת שכיב מרע ואח"כ האב
עלמו כסנה להאי ולא יהיבא ליה ומת
האב ונתקיימה המתנה לראשון והנן
רוצה ששהיה לשני: מצאנו שוב
ב' וליחוש דכמא כתב ליה בנים
ב'. וה"מ לפרוך על מתני' דגט
שפטו (ג"כ דף קסו.) דכותבין שוכר
לאשה וכ"מ לא מיישקין אלא היכא
שנפל ואמרת הא פריך לעיל (י"ג.) גבי
כותבין שטר ליהוה אש"ג דליכא
רעומת ו"ל דמאי לחמוי בשטרי
הקנאה אכל הכא אי בשטרי הקנאה
מייירי כי אין האשה מודה נמי יחזיק
לבעל דאין אשה מודה משמע אפילו
אינה אומרת שהוא מוסיף אלא אומרת
שכתבה ליתן ולא נתנה ואומרת עמה
אל תתנו לפי שנמלסה דומיא דמלא
שוכרין דמתנימין דלא יחזיר שאני
אומר כמוכין היו ונמלך מ':
ש"מ

הא בבריא דכמא כתבה להאי ולא יהיבא ליה. היינו דלא
כאזני לדלידיה אמאי לא נהדר כיון שהוה רוצה
לעדין נחמומיו זכין לו היכא דמטא שטרף ליה ואזי יתקן
כדכר זכר דכסמון: והאי אידו ואידו דדייתקאות קתני. וה"מ
ולפרוך נמי והא מתנות קתני ואור"מ
דמיירי ממני שפירש שנתן לו גוף
ופירי מהיום אם לא יחזור עד לאחר
מותה דמני הדרי ביה ורש"י דחק לפרש
דגבי מתנות אפי' אם אמר מני אין
נותנין וה"מ דמתנימין שאני אומר
כמוכין היו וגמלן עליהם שלא ליתנין
ויהיב לאניש אחרינא. ועמה רוצה
לחזור זו מן השני וליתנה לראשון
לפיכך אפילו אם אמר מני אין
נותנין אכל דיימיקי אם אמר מני
נותנין דלפילי נמלך ונמן לאחר יכול
לחזור וקשה לפירושו דל"כ פירוש
דנמלך דמתני' יהיה נשמי עניינים ותו
לעיל גבי גט דיימיקי הא אמר מני
נותנין אפילו לזמן מרובה לפרש"י
ו"ל מני"ל לפירושו הכי דלמא ה"מ
משום דנמלך איכא למיחש שמה לא
יתן נגטי עדין ולכן אפילו אם אמר
מני אין נותנין אלא לשון ונמלך
משמע שמה אינו רוצה כדפרישית
לעיל (י"ט. ד"ה הא): ובתרא אבוה
כתבה איהו לאניש אחרינא. ממה
אמאי לא אמרינן נמי שמתנה האב
תחלה במתנת שכיב מרע ואח"כ האב
עלמו כסנה להאי ולא יהיבא ליה ומת
האב ונתקיימה המתנה לראשון והנן
רוצה ששהיה לשני: מצאנו שוב
ב' וליחוש דכמא כתב ליה בנים
ב'. וה"מ לפרוך על מתני' דגט
שפטו (ג"כ דף קסו.) דכותבין שוכר
לאשה וכ"מ לא מיישקין אלא היכא
שנפל ואמרת הא פריך לעיל (י"ג.) גבי
כותבין שטר ליהוה אש"ג דליכא
רעומת ו"ל דמאי לחמוי בשטרי
הקנאה אכל הכא אי בשטרי הקנאה
מייירי כי אין האשה מודה נמי יחזיק
לבעל דאין אשה מודה משמע אפילו
אינה אומרת שהוא מוסיף אלא אומרת
שכתבה ליתן ולא נתנה ואומרת עמה
אל תתנו לפי שנמלסה דומיא דמלא
שוכרין דמתנימין דלא יחזיר שאני
אומר כמוכין היו ונמלך מ':
ש"מ

הא בבריא דכמא כתבה להאי ולא יהיבא ליה. היינו דלא
כאזני לדלידיה אמאי לא נהדר כיון שהוה רוצה
לעדין נחמומיו זכין לו היכא דמטא שטרף ליה ואזי יתקן
כדכר זכר דכסמון: והאי אידו ואידו דדייתקאות קתני. וה"מ
ולפרוך נמי והא מתנות קתני ואור"מ
דמיירי ממני שפירש שנתן לו גוף
ופירי מהיום אם לא יחזור עד לאחר
מותה דמני הדרי ביה ורש"י דחק לפרש
דגבי מתנות אפי' אם אמר מני אין
נותנין וה"מ דמתנימין שאני אומר
כמוכין היו וגמלן עליהם שלא ליתנין
ויהיב לאניש אחרינא. ועמה רוצה
לחזור זו מן השני וליתנה לראשון
לפיכך אפילו אם אמר מני אין
נותנין אכל דיימיקי אם אמר מני
נותנין דלפילי נמלך ונמן לאחר יכול
לחזור וקשה לפירושו דל"כ פירוש
דנמלך דמתני' יהיה נשמי עניינים ותו
לעיל גבי גט דיימיקי הא אמר מני
נותנין אפילו לזמן מרובה לפרש"י
ו"ל מני"ל לפירושו הכי דלמא ה"מ
משום דנמלך איכא למיחש שמה לא
יתן נגטי עדין ולכן אפילו אם אמר
מני אין נותנין אלא לשון ונמלך
משמע שמה אינו רוצה כדפרישית
לעיל (י"ט. ד"ה הא): ובתרא אבוה
כתבה איהו לאניש אחרינא. ממה
אמאי לא אמרינן נמי שמתנה האב
תחלה במתנת שכיב מרע ואח"כ האב
עלמו כסנה להאי ולא יהיבא ליה ומת
האב ונתקיימה המתנה לראשון והנן
רוצה ששהיה לשני: מצאנו שוב
ב' וליחוש דכמא כתב ליה בנים
ב'. וה"מ לפרוך על מתני' דגט
שפטו (ג"כ דף קסו.) דכותבין שוכר
לאשה וכ"מ לא מיישקין אלא היכא
שנפל ואמרת הא פריך לעיל (י"ג.) גבי
כותבין שטר ליהוה אש"ג דליכא
רעומת ו"ל דמאי לחמוי בשטרי
הקנאה אכל הכא אי בשטרי הקנאה
מייירי כי אין האשה מודה נמי יחזיק
לבעל דאין אשה מודה משמע אפילו
אינה אומרת שהוא מוסיף אלא אומרת
שכתבה ליתן ולא נתנה ואומרת עמה
אל תתנו לפי שנמלסה דומיא דמלא
שוכרין דמתנימין דלא יחזיר שאני
אומר כמוכין היו ונמלך מ':
ש"מ

הא בבריא דכמא כתבה להאי ולא יהיבא ליה. היינו דלא
כאזני לדלידיה אמאי לא נהדר כיון שהוה רוצה
לעדין נחמומיו זכין לו היכא דמטא שטרף ליה ואזי יתקן
כדכר זכר דכסמון: והאי אידו ואידו דדייתקאות קתני. וה"מ
ולפרוך נמי והא מתנות קתני ואור"מ
דמיירי ממני שפירש שנתן לו גוף
ופירי מהיום אם לא יחזור עד לאחר
מותה דמני הדרי ביה ורש"י דחק לפרש
דגבי מתנות אפי' אם אמר מני אין
נותנין וה"מ דמתנימין שאני אומר
כמוכין היו וגמלן עליהם שלא ליתנין
ויהיב לאניש אחרינא. ועמה רוצה
לחזור זו מן השני וליתנה לראשון
לפיכך אפילו אם אמר מני אין
נותנין אכל דיימיקי אם אמר מני
נותנין דלפילי נמלך ונמן לאחר יכול
לחזור וקשה לפירושו דל"כ פירוש
דנמלך דמתני' יהיה נשמי עניינים ותו
לעיל גבי גט דיימיקי הא אמר מני
נותנין אפילו לזמן מרובה לפרש"י
ו"ל מני"ל לפירושו הכי דלמא ה"מ
משום דנמלך איכא למיחש שמה לא
יתן נגטי עדין ולכן אפילו אם אמר
מני אין נותנין אלא לשון ונמלך
משמע שמה אינו רוצה כדפרישית
לעיל (י"ט. ד"ה הא): ובתרא אבוה
כתבה איהו לאניש אחרינא. ממה
אמאי לא אמרינן נמי שמתנה האב
תחלה במתנת שכיב מרע ואח"כ האב
עלמו כסנה להאי ולא יהיבא ליה ומת
האב ונתקיימה המתנה לראשון והנן
רוצה ששהיה לשני: מצאנו שוב
ב' וליחוש דכמא כתב ליה בנים
ב'. וה"מ לפרוך על מתני' דגט
שפטו (ג"כ דף קסו.) דכותבין שוכר
לאשה וכ"מ לא מיישקין אלא היכא
שנפל ואמרת הא פריך לעיל (י"ג.) גבי
כותבין שטר ליהוה אש"ג דליכא
רעומת ו"ל דמאי לחמוי בשטרי
הקנאה אכל הכא אי בשטרי הקנאה
מייירי כי אין האשה מודה נמי יחזיק
לבעל דאין אשה מודה משמע אפילו
אינה אומרת שהוא מוסיף אלא אומרת
שכתבה ליתן ולא נתנה ואומרת עמה
אל תתנו לפי שנמלסה דומיא דמלא
שוכרין דמתנימין דלא יחזיר שאני
אומר כמוכין היו ונמלך מ':
ש"מ

רבינו חננאל

ופריקין סתני דיימיקי
מינה הא אמר מני נותנין
במתנת שכיב מרע שאפי'
נתנם לאחר אי הדר
כיה בו מיהדר הוא
וליהא סטירא בלל בייחא
בבריא דלא בר מיהדר
הוא דיימיקין דלמא
כתבה להאי מעיקרא ולא
יהב ליה שטרא והדר
כתבה לאניש אחרינא
ויוב ליה שטרא והשתא
כיה למיהדר כסא דיהב
לבתרא ועבר קטניא בחד
קמא ופשיט הכי מיה
ליה לפיכך תני לא יחזיר
ואתקף עלה רב זכור הוא
סתניחא נמי דדייתקאות
קתני איהו הא הוא בשכיב
מרע ולא קשיא מתני'
ברדיה דבר מיהדר הוא
ברייחא (באבוה) [בבריה]
וכי ופשיטה היא. תרי
כמא שובר כוסן שהאשה
מודה יחזיר לבעל ויחוש
דלמא כתבה בניסן ולא
נתנה לו השטר עד תשרי
והנחה לכתובה בני יבתי
ופסיק לשובר דכתב בניסן
וכסביל לה לכתובה.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com